

ΕΠΑΥΛΗ ΤΩΝ ΜΠΛΟΚ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

7:45 μ.μ.

23 Οκτωβρίου

Η ΜΑΣΙ ΜΠΛΟΚ μισούσε τον εαυτό της που ήταν τόσο όμορφη. Έγειρε το ασημένιο κουτάλι της σούπας προς το πρόσωπό της και ξέκλεψε μια ματιά στο είδωλό της. Οι καινούριες καραμελέ ανταύγειες στα σκούρα καστανά μαλλιά της τόνιζαν τις κεχριμπαρένιες κουκκίδες στα μάτια της κάνοντάς τες να λάμπουν, όπως ακριβώς της είχε υποσχεθεί ο στιλίστας της, ο Γιάκομπ. Απόψε είχε αποφασίσει να λανσάρει μια καφέ σουέντ μίνι φούστα που έκανε τους γλουτούς της να φαίνονται ακόμα πιο σφριγηλοί απ' ό,τι συνήθως κι είχε πασπαλίσει ελαφρά τα μπράτσα της και τα πόδια της με πούδρα που περιείχε χρυσόσκονη.

Άφησε το κουτάλι στο πιάτο της και το έσπρωξε στην άκρη. Της φαινόταν απίστευτο που χαράμιζε τούτο το σύνολο –πιο κατάλληλο για εμφάνιση στο κόκκινο χαλί– στο δείπνο γενεθλίων του πατέρα της, ειδικά τη στιγμή που είχε οργανωθεί στο σπίτι, με καλεσμένους τους Λάιους.

«Και όλοι να λένε “Να ένας σοφόος”». Οι δύο οικογένειες επισφράγισαν το τραγούδι μ' ένα καταιγιστικό χειροκρότημα. Το

πρόσωπο του Γουίλιαμ βάφτηκε κατακόκκινο καθώς πάσχιζε να σβήσει και τα σαράντα κεριά με ένα φύσημα. Η Μάσι δεν κατάφερε να συγκρατήσει το γέλιο της. Ήταν το πρώτο χαμόγελο που έσκασε όλο το βράδυ.

Ήταν καθισμένοι όλοι γύρω από ένα κομψό δρύινο τραπέζι στην τραπεζαρία των Μπλοκ, ανίκανοι να βλέπουν ο ένας τον άλλο λόγω της περίτεχνης διακόσμησης του τραπεζιού, βαρυφορτωμένης με φρούτα εποχής και λουλούδια. Οι λάμπες-κεράκια του κρυστάλλινου πολυέλαιου έκαιγαν σε χαμηλωμένη ένταση. Η απαλή, ζεστή φεγγοβολιά από τα κόκκινα κεριά ήταν η κύρια πηγή φωτός στο δωμάτιο.

Η Μάσι είχε υποχρεωθεί να καθίσει ανάμεσα στα δύο παιδιά των Λάιονς, χάρη στην εμμονή της μητέρας της στη λεπτομέρεια. Αριστερά της η Κλερ φτυάριζε ένα μεγάλο κομμάτι τούρτα στο στόμα της, θαρρείς και το *Cosmo* είχε ανακηρύξει το λίπος *must* για τη γυναικεία ομορφιά. Δεν άντεξε κι απέστρεψε αγανακτισμένη το βλέμμα. Στα δεξιά της καθόταν ο Τοντ, ο δεκάχρονος αδελφός της Κλερ. Η Μάσι τον κοίταξε αηδιασμένη ν' απλώνει τα πασαλειμμένα με σαντιγί από την τούρτα δάχτυλά του πάνω από το πιάτο της για να πιάσει την κανάτα με το χυμό σταφυλιού.

«Μπλιαχ», έκανε μέσα από τα δόντια της.

Σταύρωσε τα λεπτά, γυαλιστερά της μπράτσα στο στήθος της κι έριξε μια σαρकाστική ματιά «ευγνωμοσύνης» στη μητέρα της. Η Κέντρα ανταπέδωσε με ένα αφοπλιστικό χαμόγελο κι η Μάσι έστρεψε απελπισμένα το βλέμμα της στο ταβάνι. Αλλά πριν καν εντοπίσει ένα σημείο ενδιαφέροντος εκεί πάνω, ένιωσε να σαρώνεται από ένα τσουνάμι σταφυλόζουμου, που μούσκεψε το μπροστινό μέρος της φούστας της.

«Χριστέ μου!» τσίριξε, κι έσυρε την καρέκλα της μακριά από το τραπέζι για να πεταχτεί όρθια.

«Συγνώμη», έκανε ο Τοντ ανασηκώνοντας τους ώμους του. «Κατά λάθος έγινε». Ο τρόπος που πάλευε να πνίξει ένα χαμόγελο έπεισε τη Μάσι ότι έλεγε ψέματα.

«Έλεος! Είναι λες και μεγαλώνει σε αγέλη πανηλίθιων λύκων!» είπε, σφουγγίζοντας τη φούστα της με μια λευκή υφασμάτινη πετσέτα.

«Μάσι!» την επέπληξε η Κέντρα. Κοίταξε την Τζούντι Λάιους και κούνησε απολογητικά το κεφάλι της.

Το κορίτσι κοκκίνισε. Συνειδητοποίησε ότι το καυστικό της σχόλιο ήταν πιο προσβλητικό για τους γονείς του Τοντ παρά για τον ίδιο, αλλά ήταν πολύ θυμωμένη για να ζητήσει συγνώμη. Αν κάποιος έπρεπε να απολογηθεί, ήταν αυτοί. Από τις αρχές του Σεπτεμβρη, και συγκεκριμένα τη Μέρα της Εργασίας, όταν η οικογένεια Λάιους έφυγε από το Ορλάντο και εγκαταστάθηκε στον ξενώνα των Μπλοκ, η ζωή της Μάσι είχε πάρει την κάτω βόλτα. Ήδη τους τελευταίους σχεδόν δύο μήνες η Κλερ τής είχε γίνει φόρτωμα. Επέβαλε την παρουσία της στις διαδρομές προς και από το σχολείο και μέχρι που επιχείρησε να κλέψει και τις κολλητές της. Και σαν να μην έφτανε αυτό, τελευταία είχε και τον Τοντ να προσπαθεί να της τραβήξει την προσοχή. Ολόκληρη η οικογένεια τσαλάκωνε το σπιλ της, και η Μάσι ανυπομονούσε να τους ξεφορτωθεί. Το σιχαινόταν που ο μπαμπάς της είχε επιλέξει τον Τζέι Λάιους για «παλιό επιστήθιο φίλο από το κολέγιο». Δεν μπορούσε να είναι ο Κάλβιν Κλάιν στη θέση του;

Ο Τοντ άρπαξε μια πετσέτα κι άρχισε να τρίβει μανιωδώς τη φούστα της Μάσι – με τον ίδιο τρόπο που θα γυάλιζε το καπό σπορ αυτοκινήτου.

«Κάτσε να σε βοηθήσω».

«Ααα! Μη με πιάνεις, ψυχανώμαλο!» ούρλιαξε εκείνη, και του έδωσε μια ξυλιά.

Είδε τη μητέρα της να γλιστράει το διαμαντένιο μενταγιόν μπρος πίσω στην πλατινένια αλυσίδα που ήταν περασμένη στο λαιμό της κι έπειτα να ρίχνει στον άντρα της μια βλοσυρή ματιά που απαιτούσε να αναλάβει δράση.

«Ηρέμησε, αγαπούλα μου», είπε ο Γουίλιαμ στην κόρη του. «Ο Τοντ ήθελε μονάχα να σε βοηθήσει». Ο τόνος του ήταν σταθερός, πατρικός. «Θα σου πάρω άλλη φούστα».

«Μα το έκανε επίτηδες», ισχυρίστηκε η Μάσι. «Τον είδα να γέρνει την κανάτα προς το μέρος μου».

Η Κέντρα έπιασε το λεπτεπίλεπτο πορσελάνινο καμπανάκι που είχε δίπλα στο πιάτο της και άρχισε να το χτυπάει, μέχρι που η Ινέζ, η εσωτερική οικιακή βοηθός των Μπλοκ, άνοιξε τρέχοντας την παλινδρομική πόρτα.

«Μάλιστα, κυρία Μπλοκ;» Έστρωσε την ποδιά της στολής της και στη συνέχεια έλεγξε το σφιχτό γκρίζο κότσο στη βάση του κεφαλιού της. Ήταν λάτρης της απόλυτης τάξης.

Η Κέντρα αναστέναξε κι έστρεψε το βλέμμα στην κόρη της.

Μια ματιά στο λεκέ ήταν αρκετή. Η Ινέζ ξαναγύρισε φουριόζα στην κουζίνα κι επέστρεψε μ' ένα μπουκάλι ανθρακούχο νερό κι ένα καθαρό σφουγγάρι. Η Μάσι κρέμασε τα χέρια στα πλευρά της, αφήνοντας τη γυναίκα να τρίψει το λεκέ όσο πιο γρήγορα και δυνατά μπορούσε.

«Τοντ, επίτηδες το έκανες;» ρώτησε η Τζούντι Λάιονς τον κανακάρη της. Έβαλε μια φράουλα με επικάλυψη σοκολάτας στο στόμα της και τη μασούλιζε αργά, με το στόμα κλειστό.

«Και βέβαια το έκανε επίτηδες!» επέμεινε η Μάσι. «Από την

ώρα που καθίσαμε στο τραπέζι δεν έχει πάρει τα υγρά αγελαδίσια του μάτια από πάνω μου!»

«Γιε μου, φαίνεται ότι κληρονόμησες την ακαταμάχητη γοητεία του γέρου σου!» Ο Τζέι Λάιονς χτύπησε το χέρι του στην κοιλιά του και ξέσπασε σε βροντερά γέλια.

Ο Τοντ έφερε την παλάμη του στο στόμα κι έστειλε ένα φιλί προς τη Μάσι κλείνοντας με νόημα το μάτι. Όλοι γέλασαν εκτός από αυτή.

«Συγχαρητήρια, Τοντ. Τελικά τα κατάφερες να σε προσέξω», του σφύριξε μέσα από σφιγμένα δόντια. «Τι θα κάνεις αύριο, όταν θα ξαναξεχάσω την ύπαρξή σου; Θα βάλεις φωτιά στο δωμάτιό μου;»

Η Κλερ πήρε την πετσέτα από την ποδιά της και την πέταξε απαυδισμένη στο πιάτο της. «Εντάξει, ας μην υπερβάλλουμε για ένα απλό ρούχο», είπε. «Δε σου έκανε και τίποτα φοβερό, στην τελική».

«Δεν είναι “ένα απλό ρούχο”, Κλερ». Η Μάσι έπιασε τη φούστα με τα ακροδάχτυλά της. «Αν δεν το αναγνωρίζεις, αυτό είναι σουέντ!»

«Μάλιστα», έκανε η Κλερ, κι άρχισε να χαχανίζει πνιχτά.

«Τι;» απαίτησε να μάθει η Μάσι.

«Απλώς μου κάνει τρομερή εντύπωση... να... πόσο σημαντικά είναι για σένα τα ρούχα. Αυτό είν’ όλο».

«Ξέρεις, Κλερ, κι εμένα μου κάνει “τρομερή” εντύπωση πόσο ασήμαντα θεωρείς εσύ τα ρούχα. Φοράς αυτό το σκατουλί χρώματος ζιβάγκο τρεις μέρες αυτή την εβδομάδα! Και για κάποιο ανεξήγητο λόγο, προφανώς πιστεύεις ότι τα κοτλέ με χοντρή ρίγα είναι για κορίτσια, ενώ κυκλοφορούν αποκλειστικά για ατσούμπαλα σπασικλάκια». Η Μάσι έδειξε τον Τοντ. «Σαν τον αδελφούλη σου, ας πούμε».

Ολοκληρώνοντας, έκανε ένα βήμα μακριά από την Ινέζ όταν πρόσεξε με πόση δύναμη της έτριβε τη φούστα. Ήδη έβλεπε κομματάκια του κίτρινου σφουγγαριού κολλημένα στο σουέντ. Ήταν απαρηγόρητη. Η πιο κολακευτική φούστα που είχε στην γκαρνταρόμπα της, και τώρα δεν έκανε παρά μόνο για μαξιλάρι για το μαύρο μικρόσωμο μπουλντόγκ της, την Μπιν. Κάρφωσε το βλέμμα της στην Κλερ σαν να τη θεωρούσε αποκλειστικά υπεύθυνη για όλα.

«Μια συμβουλή, Κλερ. Την επόμενη φορά που θα παραγγείλεις όλα σου τα ρούχα από τον κατάλογο J. Crew, θυμήσου να προσπεράσεις την ενότητα με τα αντρικά», της είπε. «Τα γυναικεία είναι πάντα στο τέλος».

«Και πού το ξέρεις εσύ;» τη ρώτησε η Κλερ, με τα μάτια χαμηλωμένα στο κοτλέ της. «Νόμιζα ότι είσαι πολύ στιλάτη ακόμα και για να ξεφυλλίσεις κατάλογο ταχυδρομικών αγορών». Πρόφερε τις λέξεις «κατάλογο ταχυδρομικών αγορών» με την ίδια απέχθεια που θα έλεγε «σάντουιτς με μύξες».

«Να σου πω, Μάσι, πώς θα σου φαινόταν αν πηγαίναμε όλοι μαζί στο εμπορικό κέντρο να σου αγοράσουμε καινούρια φούστα; Θα 'χει πλάκα!» Η Τζούντι Λάιονς χτύπησε τα παχουλά χέρια της και χαμογέλασε σαν να είχε μόλις ανακοινώσει ότι στο εξής θα γιόρταζαν τα Χριστούγεννα πέντε φορές το χρόνο.

Η Μάσι άρχισε να ρουφάει λαίμαργα το μεταλλικό νερό της –San Pellegrino φυσικά– για να αποφύγει να απαντήσει στην πρόταση. Δεν μπορούσε να φανταστεί τίποτα χειρότερο από το να είναι υποχρεωμένη να φορέσει κάτι που θα είχε διαλέξει η Τζούντι Λάιονς. Όλη αυτή η οικογένεια κυκλοφορούσε ντυμένη σαν ένα μάτσο τουρίστες: με χαχόλικες μακό μπλουζες, ξεβαμμένα τζιν και παπούτσια του συρμού.

«Τουλάχιστον εμένα δεν περιστρέφεται όλη μου η ζωή γύρω από το ερώτημα πώς κρίνουν το ντύσιμό μου οι άλλοι». Η Κλερ άπλωσε το χέρι της στο κοκαλάκι που εμποδίζει τις ενοχλητικά μακριές της αφελειες να της πέφτουν στα μάτια και το έβγαλε. Μάζεψε τις ξανθές τούφες που πλαισίωσαν το πρόσωπό της και τις ξανάπιασε στα πλαιϊνά του κεφαλιού της.

«Νόμιζα ότι κάτι γιορτάζαμε σήμερα», είπε ο Τζέι Λάιονς. «Από πάρτι γενεθλίων δεν ξεκίνησε όλο αυτό;» Πήρε ένα κομματάκι τούρτα από το πιάτο του και το έτεινε στην Μπιν κάτω από το τραπέζι.

Η Μάσι είδε με ικανοποίηση την καλομαθημένη, καλαίσθητη σκυλίτσα της να αποστρέφει την υγρή μυτούλα της από την ανάρμοστη προσφορά. Χτύπησε μία φορά το μηρό της και η Μπιν έτρεξε κοντά της. «Μπαμπά, δεν ήθελα να καταστρέψω το πάρτι σου», είπε στον Γουίλιαμ. «Απλώς φροντίζω να είναι πάντα προσεγμένη η εμφάνισή μου». Έσκυψε και έφτιαξε το χαλαρωμένο μποά με τρκουάζ φτερά γύρω από το λαιμό του σκυλιού. «Εσύ μου το έμαθες, θυμάσαι;»

«Και βέβαια το θυμάμαι, γλυκιά μου», είπε ο Γουίλιαμ. «Και, στα μάτια μου, είσαι πάντα χάρμα οφθαλμών».

«Όχι πάντα, και γι' αυτό φταίει κάποιος άλλος», είπε η Μάσι αγριοκοιτάζοντας τον Τοντ.

Ο πιτσιρίκος στήριξε το κεφάλι του στις παλάμες του κι άρχισε να ταλαντεύεται αργά μπρος πίσω, σαν να τον έπνιγαν η οδύνη και οι ενοχές. Η Μάσι κατάλαβε ότι την κοροϊδεύε, αλλά η Κλερ προφανώς δε συμμεριζόταν τη βεβαιότητά της.

«Μάσι, υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη φροντίδα και την εμμονή», είπε στεγνά, τυλίγοντας το μπράτσο της στους ώμους του αδελφού της. «Άμα αρχίσεις να ωρύεσαι σε δεκάχρονα πιτσιρίκια

για μια φούστα, είσαι στο στάδιο της εμμονής». Το χέρι της Κλερ έτρεμε όταν το άπλωσε για να πιάσει το ποτήρι με το αναψυκτικό της.

Στο δωμάτιο έπεσε νεκρική σιγή.

«Η Κλερ έχει ένα δίκιο, γλυκιά μου», πήρε το λόγο η Κέντρα, που πέρασε τα δάχτυλά της μέσα από τα μεταξένια καστανά μαλλιά της, κομμένα σε άψογο καρέ. «Από εννιά χρονών έχεις να μπεις στο σπíti χωρίς τουλάχιστον μία σακούλα ψώνια στο χέρι».

«Δεν είναι αλήθεια!» διαμαρτυρήθηκε η Μάσι, που πήρε στάση άμυνας φέρνοντας τα χέρια της χαμηλά στη μέση της.

«Είναι», είπε η Κλερ. «Στους δύο μήνες που είμαι εγώ εδώ, πήγες για ψώνια στη Νέα Υόρκη τέσσερις φορές. Για να μην υπολογίσουμε και τις εξορμήσεις στο Εμπορικό Κέντρο Γουέστσεστερ μετά το σχολείο».

«Τα ρούχα είναι απαραίτητα», αντέτεινε η Μάσι. «Δεν μπορώ να κυκλοφορώ γυμνή, έτσι δεν είναι;»

«Ποιος το λέει αυτό;» πετάχτηκε ο Τοντ μ' ένα σαρδόνιο χαμόγελο. «Εγώ ψηφίζω ότι μπορείς και παραμπορείς!»

«Τοντ!» τον κατσάδιασε η Τζούντι.

«Απλώς αστειεύεται, αγάπη μου», μπήκε στη μέση ο Τζέι. «Έτσι δεν είναι, γιε μου;»

«Όχι», απάντησε εκείνος περιχαρής. Έκλεισε το μάτι στον πατέρα του, που έβαλε τα γέλια κουνώντας το κεφάλι του σε στίλ «Δε σε πιστεύω...».

Η Μάσι κοίταξε τον Τοντ σαν να του έλεγε «Έλεος, φίλε μου, έλεος!».

«Έχεις πάθει εξάρτηση με τα ψώνια», συνέχισε η Κλερ. «Βάζω στοίχημα ότι δεν μπορείς να βγάλεις έναν ολόκληρο μήνα χωρίς να ψωνίσεις καινούρια ρούχα».

«Α, ναι; Ε, τότε μάθε ότι κι εσύ επαναλαμβάνεις την κακογουστιά σου. Βάζω κι εγώ στοίχημα ότι δεν μπορείς να βγάλεις έναν ολόκληρο μήνα χωρίς να φορέσεις τα ίδια ρούχα δύο φορές», είπε η Μάσι. «Περιλαμβανομένων και των Keds ασφαλώς».

«Μάσι!» Η Κέντρα και ο Γουίλιαμ παρενέβησαν ταυτόχρονα.

«ΟΚ, πάει το στοίχημα». Η Κλερ σηκώθηκε από την καρέκλα της και στάθηκε αντικριστά απ' τη Μάσι. «Η πρώτη που θα κάνει πίσω θα πρέπει να φοράει για μία εβδομάδα τα ρούχα της άλλης στο σχολείο».

Τα μάτια της Μάσι γούρλωσαν από τη φρίκη στην πιθανότητα να υποχρεωθεί να εμφανιστεί στο σχολείο με τα μεσάτα τζιν Gar της Κλερ και τα μπατάλικά αθλητικά της. «Ούτε στα πιο τρελά σου όνειρα!» είπε. «Πού τέτοια τύχη να κυκλοφορείς μία εβδομάδα με τα ρούχα μου! Αυτό δεν είναι ποινή, είναι θείο δώρο. Πρέπει να είναι κάτι αρνητικό». Στριφογύρισε το χρυσό βραχιόλι με τα γούρια στον καρπό της ενώ το σκεφτόταν. «Το βρήκα! Όποια χάσει θα πρέπει να φοράει στο σχολείο μία από τις παλιές μου στολές του σκι για μία εβδομάδα. Εννοείται μαζί με τις γκέτες, τη μάσκα, τις μπότες, τα γάντια και το σκουφί».

«Μάσι, γίνεσαι γελοία», είπε η Κέντρα.

Η Μάσι κράτησε το βλέμμα της στυλωμένο στα μάτια της Κλερ.

«Εντάξει», συμφώνησε η Κλερ. Έτεινε το χέρι της κι η Μάσι το άδραξε σφιχτά. Ήταν μια άγαρμπη χειραψία, που κράτησε πολύ περισσότερο απ' το φυσιολογικό, αφού καμιά τους δεν ήθελε να τραβήξει πρώτη το χέρι της.

«Κλερ, κανονικά εγώ σου χρωστάω ευγνωμοσύνη», είπε ο Γουίλιαμ μ' ένα περιπαικτικό χαμόγελο. «Μόλις έσωσες το πορτοφόλι μου από βαρύτατη αφαίμαξη».

Οι γονείς χαχάνισαν με κατανόηση, αλλά η έκφραση τόσο της Μάσι όσο και της Κλερ δε μαλάκωσε στο ελάχιστο. Τα χείλη τους έμειναν σφιγμένα σε μια ίσια γραμμή, στα μάτια τους συνέχισε να λάμπει η αποφασιστικότητα.

Η Μάσι τράβηξε τελικά το χέρι της για να απαντήσει στο κινητό της, που καλούσε. Το έβγαλε από τη Louis Vuitton θήκη με το μονόγραμμα που ήταν περασμένη στη ζώνη της φούστας της και βγήκε από το δωμάτιο, με την Μπιν να τρέχει ξοπίσω της.

«Εμπρός;» είπε στο τηλέφωνο. Έκοβε βόλτες στο κρεμ χαλί του σαλονιού.

«Έλα, η Αλίσια είμαι. Έχω νέα που θα πιάσουν τουλάχιστον δέκα πόντους κουτσομπολιού».

Η Μάσι ένωσε την καρδιά της να χοροπηδάει στο στήθος της, όπως γινόταν πάντα όταν επρόκειτο να ακούσει μια καυτή είδηση. Ήξερε ότι η Αλίσια Ριβέρα δεν ήταν ο τύπος που θα ζητούσε δέκα πόντους αν δεν τους άξιζε. Η λατινοαμερικάνικης καταγωγής καλλονή ήταν εξπέρ στην... καλοπροαίρετη κοινωνική κριτική και ήξερε ότι πέντε πόντοι ήταν συνήθως το μάξιμουμ που απέφερε μια καλή πληροφορία. Άρα, το συγκεκριμένο πρέπει να ήταν επικό νέο.

«Για πες», την παρότρυνε η Μάσι, και κάθισε στην κατάλευκη μπερζέρα μπροστά στο τζάκι.

«Λοιπόν, είμαι στο μάθημα γκολφ μετά το σχολείο – ξέρεις, ε;»

«Ξέρω». Σπρωγμένη από την ανυπομονησία, η Μάσι πετάχτηκε όρθια κι άρχισε πάλι να βηματίζει.

«Κι ενώ κάνουμε προθέρμανση...»

«Ναι, ναι, τι έγινε;» ρώτησε αναπηδώντας στις μύτες των ποδιών.